

SENTÈNCIA de 23 d'octubre de 2003

Contracte laboral: determinació de la data d'extinció del contracte.- Contracte laboral: determinació del dret a unes vacances anuals remunerades

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. Geneviève A.C. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat Agència de Viatges Turisme i Muntanya ZERMATT SL, en reclamació de la quantitat de 991.491 pta. més els interessos legals, en concepte de salari dels mesos de desembre de 1999, gener del 2000 i de 27 dies del mes de febrer del 2000 (426.624 pta.), de vacances (83.325 pta.) i d'hores extraordinàries (481.542 pta.)

II.- La societat Agència de Viatges Turisme i Muntanya ZERMATT SL va reconèixer deure a la part agent la quantitat de 86.658 pta. corresponent al salari de 13 dies treballats al mes de desembre de 1999 i per la resta, es va oposar a les pretensions de la demandant, contestant que la Sra. Geneviève A.C. fou acomiadada el dia 14 de desembre per motiu que li era imputable i que no té cap dret a gaudir de vacances remunerades; que la jornada de l'agent era de 7 hores i en conseqüència no li deu cap import en concepte d'hores extraordinàries.

III.- Per sentència de data 22 d'abril del 2003, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant en part la demanda de l'actora, va condemnar la societat Agència de Viatges Turisme i Muntanya ZERMATT SL a pagar a la Sra. Geneviève A.C., la quantitat de 520,83 euros més els interessos legals que esdevinguin d'aquest import a comptar del dia 22 de juny del 2000, més les costes processals; i a declarar i cotitzar prop de la CASS, la suma referida; absolent la societat Agència de Viatges Turisme i Muntanya ZERMATT SL de les restants pretensions de la part agent.

IV.- Contra aquesta resolució la Sra. Geneviève A.C. ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que la relació laboral va finir entre les parts, a les darreries del mes de febrer del 2000, així com resulta dels certificats incorporats en autes, que la treballadora no fou donada de baixa de l'empresa fins al mes de maig de l'any 2000, que es trobava de baixa mèdica en el moment en que li fou adreçada la carta d'acomiadament, quedant doncs la mateixa sense efecte; que per tant té dret a percebre les quantitats reclamades en concepte de salari i de vacances; que malgrat no disposar d'elements suficients per quantificar les hores extres realitzades, per la treballadora, si resulta evident la realització de les mateixes.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- El pagament de la part del salari del mes de desembre de 1999, no és negat per l'empresari. Per determinar si les quantitats reclamades en concepte de salari del mes de gener i de febrer del 2000 són degudes s'ha de definir la data de la relació laboral entre les parts.

II.- La relació laboral s'extingeix, d'acord amb les disposicions de l'article 7 del Decret dels Delegats Permanents del dia 15 de gener del 1974, per expiració del termini convingut; per acabament de l'obra o servei; per mort del treballador o de l'empresari; per mutu acord de les parts; per força major; per comiat del treballador o desestiment unilateral del mateix. En cas d'autes, l'empresari sosté que la Sra. Geneviève A.C. fou acomiadada per carta certificada de data 14 de desembre de 1999. En judici de proves, la treballadora va reconèixer que va rebre una carta d'acomiadament, però sense recordar-se la data exacta. Encara que dita carta no fou aportada en autes, resulta del rebut lliurat pel servei de correu que la part que recorre va rebre el dia 14 de desembre de 1999, una carta certificada enviada per la societat Agència de Viatges Turisme i Muntanya ZERMATT SL. A més a més la Sra. Bàrbara S.M. va declarar que fou ella mateixa qui va redactar la carta d'acomiadament de la Sra. Geneviève A.C., en el decurs del mes de desembre i que a petició del Sr. V., va enviar-li amb acusament de rebut. En conseqüència

s'ha de considerar que està suficientment acreditat que la Sra. Geneviève A.C. fou acomiadada per carta certificada rebuda el dia 14 de desembre de 1999. El fet que l'empresa no va donar la treballadora de baixa fins al mes de maig del 2000 no pot desvirtuar les proves més amunt esmentades, atès que d'una banda, les cotitzacions corresponents als mesos de gener i febrer del 2002, no varen ésser satisfetes, i que d'altra banda, la pròpia part agent reconeix que aquesta situació no corresponia a la realitat del moment que pretén que la relació laboral es va extingir al mes de febrer, encara que la declaració a la CASS va continuar fins al mes de maig.

III.- Ara bé, l'article 6 del Decret sobre el contracte de treball del dia 15 de gener del 1974, enuncia que la malaltia del treballador té per efecte de suspendre el contracte de treball, i per tant no es pot acomiadar un treballador en el curs del període de baixa mèdica. La part agent ha aportat en autes un certificat relatiu a un període de baixa mèdica del dia 14 de desembre de 1999, fins al dia 7 de gener del 2000, però aquest document no ha està segellat ni firmat per la societat Agència de Viatges Turisme i Muntanya ZERMATT SL, sinó per la pròpia Sra. Geneviève A.C., el que fa que no tan sols no pot tenir cap valor probatori, sinó àdhuc que apareix com molt sospitós.

IV.- Per conseqüent, havent-se finalitzat la relació laboral entre les parts, el dia 14 de desembre de 1999, per acomiadament de la treballadora, la mateixa no pot avui reclamar els salaris dels mesos de gener i de febrer del 2000, mesos on no va treballar.

V.- Encara que la Sra. Geneviève A.C. hagi començat a treballar per compte de la societat Agència de Viatges Turisme i Muntanya ZERMATT SL, el dia 1 d'octubre de 1999, cosa que nega l'empresa, el seu acomiadament que es va produir el dia 14 de desembre del mateix any, fa que no porta la part que recorre, més de tres mesos treballant en la mateixa empresa, el que li impedeix gaudir d'unes vacances anuals remunerades, d'acord amb l'article 39 del Reglament Laboral.

VI.- Respecte a la reclamació en concepte de pagament d'hores extraordinàries, força és de constatar que l'actora no aporta la més mínima prova de les seves pretensions; no existeix en autes cap element suficientment significatiu que la Sra. Geneviève A.C. treballava els dissabtes o els diumenges o que el seu temps de feina superava la durada legal de treball.

VII.- En conseqüència, s'ha de confirmar la sentència impugnada en tots els seus extrems i imposar les costes de segona instància a la part recurrent en aplicació del principi de venciment.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la Sra. Geneviève A.C.; **confirmar** la sentència del Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 22 d'abril del 2003, en totes les seves disposicions; **condemnar** la Sra. Geneviève A.C. al pagament de les costes processals de segona instància, que no podran superar, pel que fa els honoraris d'advocat i procurador de la part adversa, a l'import de 250 euros.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-